

Overweging Corneliusfeest
Vortum-Mullem 21 september 2025

Lezing: Luc.5,12-16

Om eerlijk te zijn, tot ik werd gevraagd om in deze viering voor te gaan wist ik nauwelijks wie die St. Cornelius eigenlijk is. Ik ben dus op zoek gegaan. Op zeker moment kreeg ik ook het misboekje van vorig jaar toegestuurd en dat bleek een waardevolle gids om meer van deze heilige te weten te komen. Met name de eerste lezing is een mooie kennismaking.

Er zijn nog andere aanwijzingen om St. Cornelius beter te leren kennen. Kijk maar eens op de voorkant van het misboekje. Daar staat hij afgebeeld. In zijn rechterhand draagt hij een hoorn. Die verwijst naar zijn naam. 'Cornelius' is afgeleid van het Latijnse woord cornu, dat betekent 'hoorn'. De naam Cornelius wil zoveel zeggen als: sterk als een hoorn. Dit heeft ertoe geleid dat men hem is gaan beschouwen als de patroon van boeren en rundvee.

'Hoorn', de vertaling dus van het Latijnse 'cornu', heeft niet alleen betrekking op de hoorns van vee, maar ook op de hoorn als blaasinstrument, de kornet. Wellicht dat die ook bij de fanfare St. Cornelius hier wordt bespeeld. Een muzikale verwijzing naar hun patroonheilige.

Na het overlijden van de H. Cornelius werden zijn relieken overal verspreid en bereikte zijn verering ook Noord-Europa, tot in onze streken. Met name in Aken was hij zeer populair door zijn relieken in de Abdij van Kornelimünster. In Aalbeke, in België, worden elk jaar nog Sint Corneliusfeesten gehouden; die zijn ontstaan uit de vroegere Sint Corneliusomwegang. Ook in Esbeek, Meerlo, Son en Geleen was Cornelius populair. En natuurlijk ook hier in Vortum-Mullem, waar zijn populariteit sinds een aantal jaren een bijzondere wending heeft gekregen. Zijn naam is voor altijd verbonden met deze Multi-Functionele Accommodatie. Niet in de plechtige versie 'St. Cornelius', maar zoals het wordt gezegd in de Brabantse moerstaal: 'Knillus'.

De hoorn die St. Cornelius in zijn hand heeft kunnen we ook nog een andere betekenis geven, namelijk vanuit het bekende gezegde de 'hoorn des overvloeds'. Dan verwijst die hoorn naar de houding waarmee hij in het leven stond: zijn ruimdenkendheid, zijn mildheid, zijn overvloed aan het doen van goeds aan anderen, in het bijzonder zij die gebukt gingen onder een bepaalde ziekte zoals stuipen, kinkhoest, vallende ziekte en jicht. Op zijn beurt wist St. Cornelius zich geïnspireerd door het verhaal over Jezus van Nazaret, die zich het lot aantrok van iedereen, maar toch wel in het bijzonder van arme en zieke mensen, van hen die verkeerden in de marges van de samenleving.

In het evangelieverhaal van vandaag geneest Jezus iemand die melaats is. Als je een dergelijke ziekte had was je lot voortaan bezegeld. Je werd praktisch uitgebannen uit de samenleving. Dit verhaal krijgt voor ons een actuele betekenis, met name wanneer we zien hoe in onze dagen mensen worden uitgebannen vanwege hun afkomst, huidskleur, of anderszins. Op dit punt kan St. Cornelius voor ons zeker een voorbeeld zijn, wanneer we kijken naar zijn ruimdenkendheid, zijn mildheid en vergevingsgezindheid.

Laten we dus allemaal, net als St. Cornelius, mensen zijn die een hoorn met zich meedragen, een hoorn waaruit niets dan menselijkheid vloeit. De mooiste eer die we kunnen geven aan St. Cornelius ofwel Knillus.

Ruud Willemsen ocd